

ترمودینامیک و ایران، I: رامفرد، گرن، و جول

ینجامین تامسن (کُنت رامفرد) [1] (1753 تا 1814) در 1798 تبدیل مستقیم کار به گرما را در برابر نظریه ی کالریک (که گرما را نوع ی شاره می‌دانست) ارائه کرد. نیکل لئتر سدی گرن [2] (1796 تا 1832) در 1824 رابطه ای برای بازده ی بیشینه ی ماشین‌ها ی گرمایی ارائه کرد، که تابع فقط دو دما بود. او مفهوم برگشت‌پذیری را وارد کرد و نتیجه گرفت گرما از اجسام گرم‌تر به اجسام سردتر می‌رود. چیمز پرسکات جول [3] (1818 تا 1889) در 1840 رابطه ی گرما ی تولیدشده دریک مقاومت با مقاومت الکتریکی و جریان، و در 1849 هم‌ارزی ی کار مکانیکی با گرما را ارائه کرد.

در ایران، طی این دوره قاجارها حکومت می‌کردند: فتحعلی‌شاه قاجار (1798 تا 1834)، محمدشاه قاجار (1835 تا 1848)، و ناصرالدین‌شاه قاجار (1848 تا 1896). در 1811، عباس‌میرزا (ولی‌عهد) و میرزا‌بزرگ (قائم‌مقام اول) برای اولین بار پنج محصل را برای کسب علوم جدید به لندن فرستادند. دارالفنون در پایان 1851 افتتاح شد.

[1] Benjamin Thompson, Count Rumford

[2] Nicholas Leonard Sadi Carnot

[3] James Prescott Joule